

Til nr. 22, 27, 29, 35 og 36 (psykiatrilovens § 24, stk. 2, § 34, stk. 3, § 36, stk. 1 og 4 og § 39)

Der er tale om en præcisering af begrebet »patientklagenævn« og om konsekvensrettelser som følge af, at de psykiatriske patientklagenævn som i dag organisatorisk er tilknyttet statsamterne/Københavns Overpræsidium pr. 1. januar 2007 benævnes de psykiatriske patientklagenævn ved statsforvaltningerne.

Til nr. 23 (psykiatrilovens § 26, stk. 1)

Patientrådgiverens forpligtelse til besøg

Efter bestemmelsen skal patienter, der er undergivet tvungen opfølgning, jf. § 13 d, have besøg af patientrådgiveren inden 24 timer efter beskikkelsen på lige fod med patienter undergivet andre tvangsforanstaltninger efter loven. Hovedparten af de patienter, der bliver underlagt tvungen opfølgning, vil i forvejen have fået tildelt en patientrådgiver, idet én af betingelserne for at blive underlagt tvungen opfølgning er, at patienten i forbindelse med den aktuelle indlæggelse er blevet tvangsindlagt eller er blevet tvangstillbæholdt, jf. § 13 d, stk. 1, nr. 3. I de tilfælde, hvor der i forvejen er beskikket en patientrådgiver, fortsætter beskikkelsen efter, at der er truffet beslutning om tvungen opfølgning.

Det fremgår af bestemmelsen, at patientrådgiverens besøg hos patienter, der er undergivet tvungen opfølgning, skal ske efter behov. Da der er tale om patienter, der er udskrevet til eget hjem, vil der formentlig ikke være behov for besøg mindst én gang om ugen, som tilfældet er ved de patienter, der er undergivet tvangsforanstaltninger efter kapitel 3, 4 og 5. Hyppigheden af kontakten beror på det aktuelle behov og kan efter omstændighederne foregå ved, at patienten og patientrådgiveren telefonisk er i kontakt med hinanden. Det skal bemærkes, at patientrådgiveren alene kan besøge patienten i dennes hjem med patientens accept.

Til nr. 24 (psykiatrilovens § 30)

Ophævelse af bemyndigelsesbestemmelse om patientindflydelse

Det foreslås, at bemyndigelsesbestemmelsen, hvorefter indenrigs- og sundhedsministeren kan fastsætte nærmere regler om patientindflydelse på psykiatriske afdelinger, ophæves. Bemyndigelsesbestemmelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1337 af 15. december 2004 om patientindflydelse på psykiatriske sygehuse og afdelinger, som herefter vil bortfalde. Det foreslås i stedet, at reglerne i § 2 om god psykiatrisk sygehusstandard udvides, og at der som § 2 a indføres en ny

bestemmelse, hvorefter sygehusmyndigheden skal sikre, at der på enhver psykiatrisk afdeling findes en skriftlig husorden, som er tilgængelig for patienterne. Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 4 og 5.

Til nr. 25 (psykiatrilovens § 31, stk. 1)

Skriftlig underretning om tvang

Efter § 31, stk. 1, skal patienten, inden frihedsberøvelse iværksættes eller anden tvang anvendes, underrettes om den påtænkte tvang, dens nærmere indhold, baggrund og formål. Bestemmelsen indeholder i sin nuværende udformning ingen formkrav. Med henblik på at sikre, at patienten får så god en information som muligt, foreslås med den nye udformning af bestemmelsen, at underretningen skal ske både mundtligt og skriftligt. Det fremgår af artikel 22 i Europarådets rekommandation om »The protection of the human rights and dignity of persons with mental disorder« (Recommendation Rec (2004)10 of the Committee of Ministers to member states concerning the protection of the human rights and dignity of persons with mental disorder), at en person, der udsættes for frihedsberøvelse eller tvangsbehandling, skal modtage såvel mundtlig som skriftlig information om vedkommendes rettigheder og muligheder.

Til nr. 26 (psykiatrilovens § 32, stk. 4)

Opsættende virkning ved klage over beslutning om tvungen opfølgning efter udskrivning

Klager over en beslutning om tvangsbehandling har som udgangspunkt opsættende virkning, jf. § 32, stk. 3. Tilsvarende sikres det med forslaget til § 32, stk. 4, at klager over tvungen opfølgning efter udskrivning, jf. § 13 d, stk. 1, gives opsættende virkning. Det betyder, at den tvungne opfølgning ikke kan etableres, før det psykiatriske patientklagenævn ved statsforvaltningen har behandlet sagen i de tilfælde, hvor der er klaget over beslutningen. Klager over en forlængelse af beslutningen om tvungen opfølgning efter udskrivning, jf. § 13 d, stk. 6, har derimod ikke opsættende virkning. Eventuel opsættende virkning af en klage kunne i forlængelsestilfældene medføre et brud i et nødvendigt behandlingsforløb.

Til nr. 28 (psykiatrilovens § 35)

Det psykiatriske patientklagenævn ved statsforvaltningen er første instans i alle klager over tvang, bortset fra indgreb efter §§ 18 f og 19 a

Efter den gældende bestemmelse skal sygehusmyndigheden efter anmodning fra patienten eller patient-